

Are Jews Allowed to Play Hockey?

Canada Day Learnathon 5780

R' Sammy Bergman-sbergman@torontotorah.com

Dedicated by Nathan Kirsh

In memory of his beloved parents Lou and Ruth Kirsh Z"l and his beloved brother Jerry Kirsh Z"l

1. Rambam, Laws of Injuries and Damages, 5:1 (Translation adapted from Phillip Birnbaum)

אסור לאדם לחבול בין בעצמו בין בחבירו, ולא החובל בלבד אלא כל המכה אדם כשר מישראל בין קטן בין גדול בין איש בין אשה דרך נציון הרי זה עובר בלא תעשה, שנ' +דברים כ"ה ג'+ לא יוסיף להכותו, אם הזהירה תורה שלא להוסיף בהכאת החוטא קל וחומר למכה את הצדיק.

A man is forbidden to injure himself or another. Not only one who inflicts a wound, but anyone who strikes a worthy Jew, whether an adult or a minor, whether a man or a woman, **in a combative way**, breaks a prohibitive law, as it is written: "He must not lash him excessively" (Deuteronomy 25:3). If the Torah has warned against excess in lashing an offender, how much more should this apply to striking an innocent man.

2. Talmud, Bava Kama 26a-26

מתני'. אדם מועד לעולם, בין שוגג בין מזיד, בין ער בין ישן. סימא את עין חבירו ושיבר את הכלים - משלם נזק שלם. גמ'...מנא הני מילי? אמר חזקיה, וכן תנא דבי חזקיה, אמר קרא: פצע תחת פצע, לחייבו על השוגג כמזיד, ועל האונס כרצון.

A person is always forewarned [for damages] whether they acted intentionally or accidentally, whether awake or asleep. If he blinded his friend's eye or broke vessels, he must pay full damages... From where do we know this? Chizkiah, and Chizkiah's yeshiva taught: the verse says (Exodus 21:25): "a wound for a wound" to obligate him for accidents at if they were purposeful, and for unwilful acts as if they were willful.

Horseplay in Halacha

3. Talmud, Sukkah 45a

מיד תינוקות שומטין את לולביהן, ואוכלין אתרוגיהן.

They would snatch the children's lulav's from their hands and eat their etrogs

4. Rashi on Sukkah 45a

מיד תינוקות שומטין את לולביהן - הגדולים שומטין את לולבי הקטנים מידם בשביעי.

ואוכלין אתרוגיהן - של תינוקות, ואין בדבר לא משום גזל, ולא משום דרכי שלום, שכך נהגו מחמת שמחה.

The adults would snatch the children's lulavim on the seventh of Sukkot and eat the children's etrogim. There is no issue of robbery, or a violation of the way of peace for that they had this custom to perpetuate joy.

5. Tosafot on Sukkah 45a

מיד תינוקות שומטין לולביהן - ויש ללמוד מכאן לאותן בחורים שרוכבים בסוסים לקראת חתן ונלחמים זה עם זה וקורעין בגדו של חבירו או מקלקל לו סוסו שהן פטורין שכך נהגו מחמת שמחת חתן ועוד יש לומר דמתני' לא איירי כלל שיחטפו הגדולים מידן של תינוקות אלא מיד כלומר לאתרוגיהן שומטין לולבי עצמן מתוך הערבה...

You can learn from here that those young men who ride on horses to greet a groom and battle with each other and rip their friend's clothes or ruin their horses are exempt for that is their custom to perpetuate joy. Alternatively, one can suggest that our Mishna isn't discussing adults snatching from children's hands at all. Rather "miyad" means immediately the children would let their lulavim slip from the Aravah

6. R. Alexander Zuslin haCohen (14th century Germany), Sefer Ha'Agudah Sukkah 4:41

מכאן כתבו התוספות... וכן פסקתי לפעמים בשבתות בחצר בית הכנסת כשמשחקים הבחורים ומכין זה את זה ובלבד שלא יתכוונו.

From here Tosafot rule... Similarly, I have occasionally ruled the same on Shabbat, when the young men play in the courtyard of the synagogue and strike each other [they are exempt] as long as they don't [cause damage] purposefully.

7. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), glosses on Code of Jewish Law Choshen Mishpat 378

בחורים הרוכבים לקראת חתן וכלה והזיקו זה את זה ממון חבירו דרך שמחה ושחוק, וכן בשאר דבר שמחה, הואיל ונהגו כן, פטורין מ"מ אם נראה לב"ד לעשות סייג וגדר, הרשות בידם.

Young men who ride on horses to greet a groom and bride and damage each other's property in a joyful, and jocular manner, and similarly other joyous activity, since they have this custom, they are exempt. Nevertheless, if the courts see it fit to make fences and limitations, they have the right to do so.

8. Rabbi Asher ben Yechiel (13th century Germany), Responsa 101:6

שאלה שנים שנתאבקו יחד והפיל האחד את חברו לארץ ונפל עליו ובנפלו עליו סימא עינו של התחתון נ"ל דפטור מה' דברים, ואף על גב דקיי"ל אדם מועד לעולם... היכא דהוה אנס גמור פטור... וכן בנדון זה נתאבקו זה עם זה מדעת שניהם והזיקו זה את זה שלא בכוונה כי הדבר ידוע כששניהם נתאבקו עיקר כונתם שיפיל האחד את חברו וכשהאחד נופל על חברו אי אפשר לו לצמצם ולכוין שיפילהו בנחת כדי שלא יזיקו כי בכל כהן מתאבקין וכל אחד מכוין להפיל חברו אם יזיקנו ואדעתא דהכי נתאבקו יחד.

Two people were wrestling and one felled the other to the ground and when he fell on top of him, he blinded him. It appears to me that he is exempt from the 5 payments for damages. Even though we hold that a person is always forewarned... where it is completely uncontrollable, he is exempt... Similarly, in this case, these two consented to fight together and damaged each other accidentally. For it is known, when two people fight their main intention is to knock each other down. When one falls on his friend it's impossible to be exact and attempt to drop them slowly so they won't get damage. For they wrestle with all their strength and each intends to drop the other even if they damage them. **They had this intention when they wrestled.**

9. Rabbi Yechiel Epstein (19th Century Belarus), Aruch Hashulchan Choshen Mishpat 421

ולא דמי למה שיתבאר דאם א"ל קטע את ידי וקטעו דחייב לפי שאין אדם מוחל על נזקי גופו דזהו ודאי דכן הוא דלמה יעשה כן ותלינן שהשטה בו אבל במה שעשו שניהם ברצון וידעו שע"י ההתאבקות בהכרח שאחד יפיל את חברו בע"כ דמחלו זל"ז

This isn't comparable to what will be clarified that if he says: "Cut my hand off" and the other cuts it off that he is liable because a person doesn't pardon damage to their body. For that is certainly the case, for why should he do this? We assume he was joking with him. But when both of them participate willingly and know that through wrestling one will certainly drop the other undoubtedly, they pardon each other.

10. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), glosses on Code of Jewish Law Orach Chaim 695

ויש אומרים דאם הזיק אחד את חברו מכה שמחת פורים, פטור מלשלם

Some say that if a person damages his friend from the power of the joy of Purim he is exempt from payment.

11. Rabbi Yosef ben Meir Teomim (18th Century Ukraine), Eshel Avraham 695:7

היינו שלא בכונה, אבל בכונה אף הזיק ממונו חייב, דמאי שנא פורים משאר ימים. ושלא בכונה בעלמא חיוב, ובפורים מסתמא מוחלין: That is unintentionally, but intentionally even if he damages his property, he is liable. For [otherwise] how is Purim different than other days? But unintentionally, one is generally liable, but on Purim we can assume they pardon.

Can one allow another person to damage them?

12. Talmud, Bava Kamma 90b-91b (adapted from Davidson Edition Translation)

החובל בעצמו אף על פי שאינו רשאי פטור אחרים שחבלו בו חייבים...

One who injures himself, although it is not permitted for him to do so, is nevertheless exempt from any sort of penalty, but others who injured him are liable to pay him...

Sources for the prohibition of self-flagellation 1) Suicide 2) "בל תשחית" - wasteful destruction 3) The opinion that a Nazir is a sinner.

13. Rabbi Moshe Rivkes (17th Century Lithuania), Be'er Hagolah Choshen Mishpat 426

נלע"ד הטעם שהזהירה התורה על שמירת הנפש הוא מטעם שהקב"ה ברא את העולם בחסדו להטיב להנבראים שיכירו גדולתו ולעבוד עבודתו בקיום מצותיו ותורתו... וליתן להם שכר טוב בעמלם והמסכן את עצמו כאלו מואס ברצון בוראו ואינו רוצה לא בעבודתו ולא במתן שכרו ואין לך זלזול אפקירותא יותר מזה

In my humble opinion, the reason the Torah warned about guarding one's soul is because the Holy One Blessed Be He created the world in his kindness to bestow goodness upon the creations so that they would recognize his greatness, and perform his service by fulfilling His commandments and His Torah...and to reward them for their efforts. One who puts himself at risk shows that he despises his creator's will and doesn't desire his service or its reward. There is no greater shame and anarchy than this.

14. Rabbi Schneur Zalman of Liadi (18th century Russia), Shulchan Aruch Harav Laws of Damages

אסור להכות את חברו אפילו הוא נותן לו רשות להכותו כי אין לאדם רשות על גופו כלל להכותו ולא לביישו ולא לצערו בשום צער
It is forbidden to strike one's friends even if he gives permission to strike him. For a person doesn't have any jurisdiction over his body to strike it, embarrass it or cause any pain to it.

Arguments for Leniency- What constitutes "combat"?

15. Rabbi Levi ibn Chabib (15th century Spain), Pamphlet on Ordination

אבל אם הם מעצמם יבאו לבית דין לחלות פניהם להלקות' לכפרת עונש הכרת שיש עליהם ילקו אותם ורשאים הם בכך דברייתא בהדיא תני בס"פ החובל האומר לחברו הכני פצעני על מנת לפטור פטור והלכת' היא...ונראה שגם הוא מותר הגם שלא מצאתי זה מפורש זולתי רמז בלבד במה שכתב הרב ברפ"ה מהלכו' חובל וכל המכה אדם כשר וכו' דרך נציון הרי זה עובר וכו' משמע דאינו עובר אלא דרך נציון.
If they go to court themselves to plead and to get lashes as an atonement for a punishment of excision which is upon them, they should whip them and they are allowed to do so...for in the Beraita it states explicitly: "One who says to his friend wound me and you will be exempt, he is exempt", and that is the law. It appears its permissible. Even though I could only find a hint to this in what the Rambam wrote in Chapter 5 of the Laws of Damages: but anyone who strikes a worthy Jew **in a combative way** breaks a prohibitive law, which implies that one only transgresses by acting combatively.

16. Rabbi Yosef Babad (19th century Galicia), Minchat Chinuch Mitzvah 48

ונלע"ד דזה שחייבה התורה בהכה או"א או בחבירו היינו דוקא בלא רשות אבל אם אביו ואמו אומרים לו שיכם או יקללם או חבירו א"ע בלאו הזה וא"ח מלקות ולא מיתה...אין כאן עבירה כלל לא בחבירו ולא באב ואם

In my humble opinion, the Torah only holds someone who strikes their parents or friends liable if they do so without permission. But if one's father or mother tells them to strike them or curse them, he doesn't violate this prohibition and isn't liable for lashes or death...there is no sin at all whether with his friend or mother and father.

17. Rabbi Moshe Feinstein (20th century New York), Igrot Moshe Orach Chaim 3:78

ובנתן לו רשות לחבול בו וחבל בו חבלה שפחותה משו"פ, מסתבר שעל חבלה קטנה כזו שהוא גם בלא צער ובלא בושת אין זה דרך נציון ובזיון כשנותן לו רשות ואין מקפיד על זה שאינו עובר בהל"ת דלא יוסיף דהוא כדרך שחוק בעלמא, דהלאו אינו עובר אלא כשהוא דרך נציון...

When a person gives permission to wound them and one inflicts a wound of a negligible value, it is logical that on such a small wound without any pain or humiliation isn't considered "a combative and humiliating manner" when he gives permission and isn't particular about it that he doesn't violate the prohibition of: "lest he add" because its like playing. For he only violates the prohibition when it's done in a combative and humiliating manner.

18. Rabbi Moshe Feinstein (20th century New York), Igrot Moshe Orach Chaim 1:104

נשאלתי מאחד אם מותר להתפרנס ממשחק זריקת הכדורים שנקרא באל בלע"ז שיש לחוש לסכנה כדאירע לאחד מכמה אלפים שנסתכן. והשבתי שלע"ד יש להתיר...אלמא דמותר להתפרנס אף כשאיכא חשש סכנה לאופן רחוק

I was asked by one who wants to earn a living by playing a game of ball throwing called "ball" in English, in which there is a concern for fatal injury as it happens to one in a few thousand who is fatally injured. I thought in my humble opinion, one can permit this...we say that its permissible to earn a living even if there is a distant possibility of fatal injury.

Global Considerations

19. Rabbi Yisrael Isserlein (15th century Austria), Terumat Hadeshen Psakim 210

כאשר באו לפני לדין ר' אליעזר בר שלום ור' גרשום בר שלום, וצעק ר' אליעזר על ר"ג על אשר נגחו ודחפו בעת סיבוב הושענות בחג הסוכות וכיון להזיקו... ור"ג השיב שסבב כמנהג העולם שרגילין בדחיפות בעת הזאת, ואם נדחף ממנו בלא כוונתו להזיקו אירע לי. אמנם רואה אני וגם לבי אומר לי שענין כזה צריך גדר וסייג גדול, שאם ח"ו יארוב איש לרעהו במקום הזה תיבטל מצות הסבוב מפני יראת ההיזק איש מפני שונאו. ואף אם יזיק איש לחבירו בגופו בעת כזאת עונו גדול יותר משאם יעשה כזה במקום אחר ובשעה אחרת, האחד שמזלזל בקדושת בהכ"נ, והשני שעושה מצות הי"ז בעבירה, מוסף ע"ז בעת שס"ת עומדת על הבימה... ואחרי שהדברים נראין ומוכיחין שר"ג כיוון להכות ולצער ר"א בגופו, ועל כל כה"ג ב"ד עונשים אפי' אם היה שלא מן הדין, וע"כ הנני מטיל על ר"ג שיעשה חרטה ומחילה.

When R' Eliezer son of Shalom and R' Gershom son of Shalom came in front of me for judgement, R' Eliezer screamed how R' Gershom gored him and pushed him at the time of going around for Hoshanot on Sukkot and intended to damage him...and R' Gamliel answered that he went around normally and pushing is normal at that time, and if he was pushed because of him it happened to me without intention...

However I see, and my heart tells me that this matter requires a great fence and limitation, for if heaven forefend a person ambushed his friend in this place, that mitzvah of going around will be nullified due to the fear of damage to a person from his enemy. If a person damages at this time his sin is worse than if he would do this in other time and place. Firstly, because he dishonors the sanctity of the synagogue, and secondly that he did the Lord's commandment with a sin, additionally at a time when the Torah was on the podium. Since the evidence suggests and proves that R' Gershom intended to hit and cause pain to R' Eliezer's body, and in any such case the court punishes even if's not by law, therefore I put it on R' Gamliel to show regret and ask for forgiveness.

20. Rabbi Yair Bachrach (17th century Germany), Chavot Yair 163

ומפני שאין מבוקשכם תוכחת מוסר רק דין ומשפט אם מספיק תיקון כזה להוציא מידי אבק גזל. לכן אני אומר כי גם לענין דין תורה אינו מספיק כלל ולא ינוקו בתיקון כזה אפילו בדיני אדם וכן כל המוחלים זה לזה לעשות מעשה שאסרה תורה כגון גניבה ואונאה והשגת גבול דמלבד דלא יקח מדין שמים כל עושה אלה מצד שהוא נגד ישוב העולם והנהגתו.

And because you do not want rebuke, and only law and judgement to know if such an amendment is sufficient to remove it from plunder. Therefore I say that even in regard to the law of the Torah it is not enough at all and will not be cleaned even in human law, and similarly all who allow each other to do an act that is prohibited by the Torah such as theft and fraud and the trespass of the border, aside from the fact any who does this won't be cleansed from heavenly judgement, because it is contrary to world settlement and activity.

21. Rabbi Yitzchak Zilberstein (Modern Day Israel) Chashukei Chemed Shabbat 106a

שאלה. שנים המתאגרפים כשהמטרה "משחק", ולראות ידו של מי על העליונה, האם הם עוברים על מה שנאמר ברמב"ם (פ"ה מהלכות חובל ה"א): "אסור לאדם לחבול בין בעצמו בין בחבירו..."

תשובה. לכאורה אין בזה איסור של לא יוסיף, דכתב הרמב"ם (שם) וז"ל: "כל המכה אדם כשר מישראל, דרך נציון הרי זה עובר בלא תעשה שנאמר לא יוסיף להכותו", עכ"ל. ותחרות איגרוף אינה דרך נציון. אך מאידך מסופר ב"חות יאיר..."

מבואר בדבריו, שלא מהני מחילה בדברים שהם חורבן העולם. והחובל בעצמו אינו רשאי משום שנאמר "ונשמרתם". אם כן גם המתאגרפים עוברים על "ונשמרתם"

Question: Two who are boxing as a competitive game, do they transgress what the Rambam wrote: "It is forbidden for a person to wound either themselves or their friend..."

Answer: It seems that this doesn't involve the prohibition of: "lest he add". For the Rambam wrote, and this is his language: anyone who strikes a worthy Jew, whether an adult or a minor, whether a man or a woman, **in a combative way**, breaks a prohibitive law, as it is written: "He must not lash him excessively" (Deuteronomy 25:3). Boxing isn't considered "a combative way". However, the Chavot Yair writes...

It's clear from his words, that verbal pardoning doesn't work for things that destroy the world. Someone isn't allowed to wound themselves as it says (Devarim 4:9). If so the boxers also violate: "and you will guard".